

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 170 кор.

За границею:

на цілий рік 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 16 сот.

РУСЛАН

«Вирвет ми очі і душу ми вирвети: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і
експедиция «Руслана» під ч. 1.
пл. Домбровського (Хорулицьки). Екс-
педиция місцева в Агенції Со-
коловського в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Рекламація неопечатані вільні
від порта. — Оголошена зап-
чайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 40 с. від стрічки. По-
дьякі і приватні донесеня по
30 с. від стрічки.

Основи кацапства.

Щоби взяти ся до лічення сего рака на нашім народнім організмі, яким є кацапство, мусимо поставити діагнозу, на чім основує ся сей народний недуг? Звісні є три головні жерела, звідки пливе ся погана сукровиця: два чотирикутники каменець при «Народнім Домі» і «Ставропігії» у Львові, вандрівний рубель з Петербурга і лож та клевета з «Галічаніна».

Против материяльної сили, якої достарчають кацапам перші два жерела, ми народовці противставили нашу жертволюбність, організаційну силу, наш патріотизм і рухливість і сим на кождім поли побідили їх. Мимо величезних маєтків, які представляють згадані чотирикутники каменець у Львові, а які маєтки стоять до розпорядимости кацапского штабу, та мимо їх заграничних «пасобей» — ми виперли кацапів на кождім поли народної праці. Однак против ложки та крутіїства «Галічаніна», против єго безнастанних клевет та інсинуацій і фальшивих доносів — ми прямо безсилні. Ся лож як семиголова змія: утнеш її одну головку, то виросте сім інших на тім місци.

«Галічанін» знов відкликав одну клевету. Звісна всім єго заява Вп. о. К. Куницкому. Не перший се случай, ну і не буде послідний. Ми мали вже більше таких справ. Пригадаємо лише справу п. Н. Вахнянина, коли то, щоби єго скомпромітувати і зробити неможливим як політика і публичного діяча, кацапські інформатори «Monitor-a» видумали погану клевету на загально поважаного чоловіка. Що ся клевета в «Monitor-i» вийшла з кацапского табору, се доказує вже те, що сам відвічальний редактор органу п. Брайтера є кацапом і з кацапским штабом стоїть у безпосередних зносинах. Так само приняв був «Monitor» на себе ролю кацапского прислужника, коли ходило, щоби брехнями зничити крил. д-ра Гробельского і зробити єго неможливим, як кандидата на владичий престол.

Так само і тепер, щоби поминути богато інших справ, які майже що дня стрічаємо на стовцях «Галічаніна», він кинув безпідставну, злобно придуману клевету на о. К. Куницкого і то в часі, коли сей загально люблений і поважаний чоловік, непорочної праведности і високих чеснот, був одним з найповажніших кандидатів на станиславського єпископа. Дотична стаття «Галічаніна» була затитулована «з єпархії станиславської» — отже нема сумніву, що писала її рука святика і то правдоподібно приналежного до єпархії і фамілії, яка хотіла невідмінно бачити на владичім престолі о. Литвиновича і старала ся переперти єго кандидатуру всіма чесними і нечесними способами.

В сій цілі ся т. з. фамілія галапасів вислала була депутацію до митр. Шептицького, перед єго від'їздом до Відня. Депутація ішла під проводом явного москаля, д-ра Дудикевича з Коломиї і просила, щоби ані о. Філяс, ані о. Куницький не стали

іменовані. О. Митрополит був сю депутацію нічим. Она не вплинула зовсім і не вплине що-до рішення вибору особи на єпископа. Але ся депутація вказує на те, що випереджаюча єї стаття в «Галічаніні» з пасквілем на нелюбого кацапам кандидата до єпископської мітри, стоїть в тісній звязи з депутацією і єї членами.

Редактор «Галічаніна» п. Пелех, переслуханий перед судом в слідстві, жертвував доказ правди на своє брехню. Видко довіряв надто твердо своєму «маститому» кореспондентові, що прецінь закиду своєго з пальци не висав. Тим тяжший був сей закид против о. Куницкого, що він, як військовий капелян під таким нечесним обвиненєм, хоть би з такого клеветного жерела як «Галічанін», не міг оставати довго і в противнім разі мусів би квітувати з війська і остати без кусня хліба. Але audaces calumniare! се вже засада наших кацапів і тому не вагали ся виступити з такими тяжкими, хотяй зовсім ложними обвиненнями.

Але коли побачив ся вже перед самими судовими кратками і мимо добре зорганізованої кацапської поліції і шпіонажі в станиславській єпархії, як мав в руці не то жадного доказу що-до закиненої обвинителеви справи, але взагалі не найшов на нїм найменшої тіни якого небудь похиблення в єго цілім житю — бо невню був би використав нагору перед судом, щоби витягнути якийнебудь, хоть найменший бруд з приватного життя — тоді зніохав письмо носом і зложив в суді декларацію, в якій піднесені заміти називає ложними, заміщеними в «Галічаніні» без єго відома і просить за се о прощєне.

Отсе є тотя семиголова клевета, якої не можна досягнути, яка, приперта до мур, звиняє ся, викручуєсь, а на другий день голосить дальше брехню, підозріння, та доноси. Отсе ся сила «Галічаніна», яку вихвалюють єго сторонники, хвалячи, що се найліпше редагована газета на галицькій Русі! Що єї фейлетони і статі витяті живцем з російских дневників, се байдуже, але з переду в статях «польска інтрига», з заду в новинках «пайдократи», між тим якийсь делікатно закаптурений доносик на рускі гімназії, там знов побожна брехня против «самостійної церкви», деінде святе обуренє против фонетики, попри се і удар «Просвіти», далі лайка на Тараса, вируганє руско-українського «наречія», знехтованє історії Русі, глумованє із «самостійности України», протест против «гуцульського університету» — чиж се не правдивий калейдоскоп іронії, дотепу, бистроті ума і глибокого зрозуміння жизни?! Ой, справді, се перебіглість харцизи, бистрота нічного душегубця, дотеп онукавця-мантія, зрозумінє жизни самолюбного зрадника вітчизни. Се встид і огида!

Але в піднесенім случаю не п. Пелех, редактор «Галічаніна», без огляду на єго звиняючу декларацію, відповідає перед рускою суспільностию, але мусить відповісти ціла москвофільска фракция, передовсім в Станиславові, яка сю погану клевету сконструовала і пустила в світ. Семиголова гидра клевети розростає ся вже

по краю і з безличною вірою в свою нетикальність кидає ся на наших найсвітліїших людей. Одиниці не в силі воювати з нею, бо боронячи своєї власної чести, не можуть витягнути затровного жала сеї змії; не зможе сего і народна праса, бо на один аргумент правди, клеветя найде сім псевдо-аргументів брехні. Нешкідною зробити може сю гидру лише сама наша суспільність, коли з консеквенцією і витревалостию здобуде ся на повне виелімінуванє сеї гадюки від всіх руских справ і руского життя, зважить ся на цілковиту ампутацію сего гниючого боляка з народного організму.

Спільні делегації.

Від четверга розпочали ся паради спільних делегацій в Будапешті. Палата приступила до дальшої дискусії

над військовим бюджетом:

Дель. Вальтерскірхен реферує ordinarium військовоє, а відтак міністер Кріггамер дає внясненє що-до материялу, з якого гармати мають робити ся. Дель. Люкш критикує інституцію делегацій і протестує против ухвалення тягарів на військовій цілі, а відтак дель. Евг. Абрагамович упоминає ся за реформою військової карної процедури, за достави для війська та за будову залізниць. Конечне-Ясло-Дембіца і вкінци складає ось яку

заяву Поляків:

В повній свідомости, що голосуючи за жаданими військового заряду, накладаємо на наше населенє тяжкі жертви, голосуємо не з легким серцем за сими новими тягарями, однак голосуємо так, бо жєлаємо собі сильної і могутної Австрії, яка була би завжди в силі, не оглядаючи ся в жадну сторону, вести свою політику так, як сего вимагають австрійські інтереси. В сій державі ми найшли пристань для нашого культурного і народного розвою і тому хочемо, щоби ся держава була такою сильною, щоби могла сповняти свою історичну місию. Голосуючи за бюджетом, віддаємо рівночасно вотум за державною материяльною силою. Однак висказуючи наш погляд про величдержавне становище держави і про єго незалежність на всіх полях, вотуємо єї також моральну силу, яка колись в годині історичного рішення заваяжить на важці.

Конець засідання.

Дел. Кафтав дивує ся, що по гагській конференції замість до розброєня прийшло до нових жадань на гармати. Військові тягарі ще тоді не давили-б так, колиб у війську панував дух толеранції і пошани супротив патріотичних чувств славянських народів. Бар. Василько жєдає удержавленя посад військових капельмайстрів.

На вчерашнім засіданю,

по відчитаню внесень та інтерпеляцій міністер скарбу Каль відповідав на різні інтерпеляції а по промовах пп. Повша і Толінгера над військовим етатом, заняв слово

дель. Барвіньский.

Мимо всіх мирових запевнень стоїмо такі воружені, наче би ми мали війну вести. Між тим, коли спільні видатки зростають величезно, доходи зменшають ся. Населенє є в такім кри-

НОВИНКИ.

тичним економічним положенню, що мусить відомати собі в уст, щоби могло заплатити податки. Однак не легко є обняти відповідальности за відмову деяких, необхідно потрібних видатків на оружну силу. Війсковий заряд повинен бодай завести деякі ощадности.

Бесідник заявляє ся за реформою військового карного поступованя і против варварских кар у війську. Жадає реформи приписів про відпустки для офіцерів і вояків, розширення вже частково заведеного недільного відпочинку для вояків; урґує системізоване посади гр.-кат. військового пароха для Австрії, а одного для Угорщини. Вкінці заявляє ся за двоїтною військовою службою, за управильненем віддаваня війскових достав кравчим продуцентам. Висказує бажанє, щоби жичливим поведенєм супроти жадань населеня міністерство вчинило лекшими тягарі, які населенє поносить для війська і домагає ся справедливого поведеня з вояками неїмецької і неугорської народности.

Против і за.

Дел. Герольд заявляє, що єго сторонництво не може голосувати за бюджетом і то з річевих причин. Навіть найбільший патріот повинен остерігати перед дальшими видатками, натомість дораджувати, щоби армію вчинено популярнішою. Се можна вчинити реформою карної процедури і устороненєм національного антагонізму в Австрії.

Дел. Бик заявляє ся за бюджетом в інтересі незалежного становиска монархії в заграничній політиці. Як довго дипломатія не може приступити до розоруженя, так довго находимо ся в примусовім положеню уліпшувати нашу мілітарну силу, хотяй зовсім не ведемо експанзивної політики. Бесідник згадує про достави для армії, знесенє демоляційних реверсів і обговорює розрухи в Триєсті і у Львові, де безпосередньо ужито манліхерів, хотяй в таких случаях повинні вистарчити що найбільше шаблі.

Вкінці доторкає справи війскових капельмайстрів і лікарів.

Дальша дискусія.

Промовляли ще дел. Шустершиц, Льювер, Вуковіц і Конці, який вніс резолюцію в справі знесеня кар «Anbinden» і «Spangen» та скороченя військової служби на два роки. Вкінці на внесене дел. Барвіньського ухвалено всі петиції предложити до розправи без письменного справозданя. Слідуюче засіданє нині о год. 10. рано.

Пора відновити передплату!

— **Календар.** В неділю: гр.-кат. Карпа; рим.-кат. Медарда. — В понеділок: гр.-кат. Терапонта; рим.-кат. Прима. — В вторник: гр.-кат. Никити; рим.-кат. Маргарети.

— **Впресов. митрополит Шептицький** находить ся нині в суботу на канонічній візитації в Сошові, підгаєцького деканата. В неділю буде в Настасові, теребовельського деканата; в понеділок в Прошовій, в вторник в місточку Струсові, в середу в Теребовлі, в четвер в Могальниці, в п'ятницю в Вишнівчику, в суботу аж до вторника по Зелених святах в Зарвниці, славній місцевості відчуженої. Звідтам поїде Впресов. Митрополит до Козлова, бережанського деканата, де перебуде два дні 18. і 19. с. м.

— **Папський ювілей,** заініційований кравчим маршалком гр. Андрієм Потоцьким, як дізнаємо ся з достовірного жерела, відложено до осени. Оскільки ся проволока стоїть в звязи з сецесією Русинів, про се годі щось певного сказати. Але чи до осени польско-руські відносини так уложуть ся аби Русини могли без перерони відсвяткувати папський ювілей під одною стріхою з Поляками?

— **З Теребовлі** пише нам др. Евин, що інформації нашого дописувателя в ч. 107. «Руслана» про єго відчат на концерті в Теребовлі були о стілько невірні, що се не був відчат, а вступне слово, виголошене з памяти, та що оно ніяким чином не могло «збудити несмаку», бо було нагороджене грімкими оплесками, а бесідникови особисто gratулювали і висказали повне признає за єго промову: дїригент тернопільського Бояна о. Терлецький, проф. Геців і др. В. Левицький. Взагалі др. Евин звертає ся против безглядности згаданої критики, підносячи, що лекше критикувати і удавати патріота за плотом, чим взятись за органічну, народну роботу та розбуджувати патріотичне жите — хотьби такими концертами, який він в комітеті з иньшими чесними патріотами в Теребовлі устроїв. Заміщаючи сі замітки, хочемо подати п. др. Евинови доказ, що ми вповні пересвідчені про щирість єго змагань та намірів. Критика та ще з концерту опирає ся звичайно на суб'єктивним вражіню; найчастіше такі критики розходять ся дуже між собою і тому не треба на тій точці піддавати ся надмірній чутливости та не привязувати до них великої ваги.

— В «Кружку українських дівчат» у Львові відчитає в неділю дня 8. с. м. п. Япків кілька уступів з своєї повісти. Початок відчату о 3. год. пополудни.

— **Тарасове свято в Станиславові.** Українськорускі народні товариства устроюють 17. червня в сали музичній тов-а ім. Монюшки в Станиславові концерт в 41. роковини смерти Тараса Шевченка при ласкавій співучасті Ви. п-ні Фільомени Лопатинської, артистки львівської міської опери. Докладну програму концерту оповістять ся пізніше.

— **Фестин з фантовою лотерією в Комарні** устроюють дня 17. червня, в вторник по Зелених святах, тов-а: «Жіночий кружок» і філія «Просвіти» в лісі І. Пеленьського на Розлуці. — Вступ на фестин 40 сот., для членів Читальні і для селян по 20 сот. — Чистий дохід призначений на Селянську бурсу в Комарні

— **Січове свято в Коломиї.** Дня 16. червня сє в понеділок Зелених свят відбуде ся в Коломиї і окружне «січове свято» з такою програмою: 1) О 1. год. пополудни будуть в «Нар. Домі» виголошені два вкляди переплітані співвами і деклямаціями. 2) По сім концерті буде похід всіх Січовиків з їх старшинами до міського огорода. Вступ на ціле торжество 10 сот., а для інтелігенції 40 сот.

— **П. Григорий Цеглиньский,** директор рускої гімназії в Перемишлі — як доносить «Echo przemyskie» — має уступити зі свого становища задля денунціаций москвофілів. Сю вістку поквално і з радістю підхопив «Галічанін» та приймає єї яко «рішенное дело» — овод свого шпінліства. Не кажи «гоп», аж перескочим!

— **Кацапський педагог в Тернополі.** Вчерашній «Галічанін» замістив допис з Тернополя, якої автор — імовірно сам інтересований — старає ся боронити гаспадіна Дорожинського перед закидом, що задля єго брутального поведеня з учениками V класи гімн. застрайкувала ціла класа. Автор дописи підписаний «святим» Ё-ом, (аби ніхто не смів підозрівати гасп. Дорожинського о авторство), без надуми найшов причину страйку: в українській інтризі. Він пише, що проф. Данцєви сказали ученики таке: «Сага аксуа nie wyszła ze szkoły, lecz ukraińska partya podmówiła uczniów przeciw prof. Dorożyńskiemu, bo on jest moskalofilem». Ми стверджуємо ще раз, що гасп. Дорожинський вже раз мав дисциплінарне слідство в такій самій справі та лише чудом не стратив посади.

«Kurjer-owi lwowsk-ому» доносять з Тернополя, що дня 5. с. м. делегати всіх клас польської гімназії звернули ся до директора з прошенєм: 1) аби директор або не дозволив проф. Дорожинському викладати в страйкуючій класі, або щоби особисто і постійно являв ся в сій класі на викладі проф. Дор.; 2) аби всіх учеників прийнято знова, бо противно вся гімназьяльна молодь застрайкує. — Ось до чого може довести кацапський педагог.

— **Вчерашній «Przedświt»** нотуючи вістку про виїзд оо. Василян до бразилійської Парани, додає: «Цілюю подорожи є відбувати місяці між польськими (?) емігрантами. Оо. Василяни беруть з собою гроші, друкарську машину і всякі потрібні знаряди. В проєкті є заснованє другого монастиря». Вкінці «Przedświt» накликає польське духовенство, аби вислало до Парани святичеників, бо тамошні «латинники» будуть рущити ся (?) як у східній Галичині».

— **Нові церкви** будуть ставляти в Тернополі, в Звинячі горішнім, турчанського повіта, і в Бикові, перемиского повіта.

— **Др. Евген Олесницький,** адвокат в Стрию і посол до сойму, не возьме участі в найближшій соймовій сесії, бо задля сильного потрясеня психічного в наслідок утрати доньки одиначки, виїздить за порадою лікарів, разом з недужою женою до Франценсбаду а опісля до Швайцарії та аж при кінци серпня поверне до краю.

— **Др. Данило Стахура** отворив адвокатську канцелярню в Самборі в домі Грейбаха напроти «Ризниці».

— **Для лікарів.** В Лопатині з причини смерти нашого земляка д-ра А. Єсєпа опорожнило ся місце вільно практикуючого лікаря. Крім суду, який дає много занятя лікарєви і людність до-

6) **ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.**
ПАРАЦЯ.
комедія в 3 актах зі співвами.
Сцена VI.
ЯВДОХА — ПАРАЦЯ.
ЯВДОХА.
Добре, що ти мені навинула ся. Я тебе ще не відхрестила за твою штуку.
ПАРАЦЯ (здивована).
А щож я такого зробила?
ЯВДОХА.
Що зробила? Невинна! А хто спровадив сюди того твоє паньство.
ПАРАЦЯ.
Хиба они вам не до вподоби?
ЯВДОХА.
Вони, як вони, — але ти мені не до вподоби. Чого ти приплентала ся за ними?

ПАРАЦЯ.
Я так дуже була затужила...
ЯВДОХА.
Не маєш за чим тужити, бо вже хата не твоя. Ми вже післали гроші за неї твоїй мачосі.
ПАРАЦЯ.
Мой мачосі? Якеж їй право до моєї сирітської батьківщини?
ЯВДОХА.
Ей, викинь ти собі з голови свою сирітську батьківщину. Яке право мачосі? Таке, що она жила з твоім татом дванайцять літ і поховала єго, а твоя мати сама умерла по році, тай ще і тебе лишила єму на голову. То кому мав тато записати, що?
ПАРАЦЯ.
Чиж я просила ся на сьвіт, стрийно? Ліпше би було мені і не бути на нїм, як мала лишити ся такою круглою сиротою (плаче).
ЯВДОХА.
Ой не гніви Бога, дівко! Чи мало є таких, як ти, га? Маєш добрих панів, то тримай ся їх. Чого тобі більше треба?
ПАРАЦЯ.
Ой, Боже, як то тяжко на сьвіті, коли нема одной душі живої, що мене би пожалувала.

ЯВДОХА.
Ну, ну, дай собі з тим спокій!! Я знаю, до чого се ти говориш. Ти собі Івана і гадкою не згадуєш — розумієш?!
ПАРАЦЯ.
Івана? Чому?... Чомуж маю єго не згадувати? Він завсїгди був для мене такий добрий, як брат рідний.
ЯВДОХА.
Дурно надївш ся на него. Она вже по слові з Настунею.
ПАРАЦЯ.
Він з Настунею? Се може бути правда?... Адже Настя любила ся з тим паном малярем...
ЯВДОХА.
Ну, любити ся иньша річ, а віддати ся, то знов иньша річ! Иван богатир, ліпший за пана, а Настуня також собі богачка, саме для него пара.
Сцена VII.
Тїж, НАСТЯ.
НАСТЯ
(в дійницьо і кошовкою).
Три дійниці, тай ще стілько (показує дійни-

околична радо удає ся о пораді лікарську, тим більше, що в близькості Лопатина нема лікаря, аж в Радехові о 2½ милі і Топорові о 3 милі віддалених. Дуже було би порадо, щоби там міг осісти котрий з руских молодих лікарів.

— **Практичний курс науки** для касиєрів і членів заряду спілок шадничих і позичкових (сист. Райфайзена) відбуде ся в часі від 14. до 24. липня с. р. в Кракові. На курс той можуть бути прийнятими кандидати, представлені через заряди спілок існуючих або через комітети основуючі проктованих і зложенох до бюро Патронату Спілок. Незасібні кандидати можуть узискати від краєвого відділу стипендії до 50 К, о що треба в подану о прийняті просити. Подана неостемпльовані належить вносити до бюро Патронату для спілок шадничих і позичкових у краєвім відділі найдалше до 20. червня с. р.

— **Презенту на гр. кат. парохію** в Ключеві намісництво надало о. Ізидорови Ганкевичови, дотеперішному парохови в Устю епископскім.

— **Самоубійство ученика.** На стації Дрогобич-Трускавець кинув ся під колеса льокомотиви ученик УП іляси гімназії в Дрогобичі. Причиною мав бути лихий поступ в науках.

— **Метереолог Фальб** заповів на се літо: В перших днях червня дощі і низька температура. Дня 3. червня будуть падати в горах сніги. Від дня 6. (критичний день 1 степеня) до 21. червня (крит. день III степеня) буде сухо і тепло; місяцями будуть бурі. По 21. червня належить надіятися дощу і вітрів. В липні теплота буде низька, як иньшими літами в тім місяці. В Австрії і в Німеччині будуть шаліти бурі. День 5. липня є днем критичним I степеня. Сего дня спадуть в горах сніги. В останніх днях липня по тепліє. Перший тиждень серпня буде сухий; 3. серпня є днем критичним I степеня. Дня 10. серпня буде падати дощ, омієля буде горячо і посуха. Критичного дня 19. серпня буде дощ, а від 25. серпня будуть дощі і бурі.

— **Вибух вулькану на Кавказі.** З Баку над Каспійским морем доносять, що вулькан Гуса Гран в бакушинським окрузі почав вибухати. Перший вибух був найсильніший і тривав всього пять минут. Вибухови товаришило землетрясенє. Череди овець і пастухи, що находили ся тоді на склонах гори, вигинули що-до ноги.

— **Конець короля Беганціна.** Англійські часописи пригадують, що в Ст. П'єр на Мартиніці пробував на заточеню колишній дагомейский король, а французский плітник, Беганцін, і що він муєв також упасти жертвою вулканічної катастрофи, бо доси нема про него ніякої вістки. Король Беганцін, що вступив на престол Дагомею, гарної і просторої муринської держави в горішній Гвінеї, 1890. ржу був чоловіком великої енергії і дуже широких плянів. Підбивши сусідні муринські держави, хотів сотворити велику деспотию, організував армію і т. д. Між иньшим славним був відділ страних, добре виправлених і по європейски узброєних муринок-«амазонок» — дівчат жовнірів. Однак у війні з Францією, котра коштувала республіку богато крові і гроша, войска Беганціна розбито і здобуто єго столицю, Кану. Однак Беганцін, ставши на чолі «амазонок», не опускав рук, тільки ще два роки боров ся з Французами, доки єго «несмертельного полку амазонок» не розбито, а єго самого не взято в полон. Засла-

ний враз з шістьма своїми жінками на Мартиніку, згинув там мабуть від вибуху Мт. Пеле.

— **Спис населеня в Лондоні,** переведений в послідних днях, виказує 4,536,541 душ.

— **Крадіж дїтий.** Матери і батьки в Петербурзі суть в великім страху. Оперує там очевидно якась шайка злочинців, котра займає ся систематично крадіжкою дїтий. В послідних десяти днях пропало в той спосіб 7 дїтий, належачих до ріжних сфер. В двох случаях стверджено, що діти забирила якась дама в жалобі. Поліція починила енергічні пошукування, дотепер однак без успіху.

— **Пробний похід по коронації.** В Англії не можуть собі ради дати з приготованиями до коронації короля Едварда, бо Англіїці хочуть, щоби ся коронація випала як найвеличавіше. Сими днями уряджено пробу походу коронаційного під управою конюшого двора князя Портланд і конюшого Генриха Едварда. В пробі взяли участь також коні. Перед 7. год. уставлено 15 маштелярів і 40 коней королівских крім конній служби. Девять великих повозів везли членів королівської родини до опатства Вестмінстерского, за ними їхали 4 повози близших свояків а дальше королівска повозка, запряжена в 8 буланых коний. Коло кожної пари ішов чоловік а понадто провадив єї поятліон. Численні товни людей приглядало ся сему походу. По пробі рішено ще одну таку саму зробити. Само опатство дуже гарно пристроєне; удекорованє галі коронаційної вносіть 250,000 фунтів штерлінгів. Стіни нової галі будуть окрашені старою збруєю, шоломами, панцирами, мечами і старими gobelінами, один з них фляманський, коштує 100,000 фунт. штерл., а представляє вінчєне королевої Естери в Агасвером.

— **Іда для кораблів.** Кораблі, якими перевозять подорожних в Європи до Америки, мають величезні черева. Іноді з'їдають они так много, наче той страшний смок в байці. На одну переїздку з Гамбурга до Нового Йорку для 1600 подорожних і 550 людей залага, потреба 400 тон солодкої води, 40 тон леду, 480 кл. овочів, 3000 бутілок вина, 1650 кл. дробу, 90 бочок муки, 600 кл. баранини, 1700 тузинів яєць, 60 кл. дріжджей, 150 кл. муки пшоняної, 370 бочок пива, 2290 кл. волонини, 227 кл. масла, 200 тузинів головок салати, 210 літрів сметанки, 900 літрів молока, 105 кл. шинки, 520 кл. вудженни, 1500 кл. вєпровини, 1700 міпків бульби, 900 головок капуста, 5 бочок селєдців, 400 кл. соли, 10 кл. перцю і т. д. а крім того ще яко ладуюк 5000 тон вугля, потрібних щоденно в 112 печах для 16 кітлів. Все так в обчисленє, що по укінченю подорожи, ще якийсь запас лишає ся. — Треба і те додати, що підчас подорожи спокійної далеко більший апетит мають пасажери, чим підчас бурі. Страх ділає шкідливо і на апетит.

— **Ц. н. Дирекция залізниць державних у Львові** оповіщує:

Отворенє експозитури і побічної ладівні в Бад-Гаштайн. Перевіз осіб і пакунків кіньми поміж Ленд-Гаштайн а Бад-Гаштайн, і поміж Цель ам Зе а Кессельфаль-Альпенгаве. На час сезону купелевого с. в від 1. червня до 30. вересня с. р. буде отворена експозитура і побічна ладівня в Бад-Гаштайн.

Перевіз осіб і пакунків поміж Ленд-Гаштайн а Бад-Гаштайн, як і поміж Цель ам Зе а

Кессельфаль-Альпенгаве. Близших поясненє уділяє бюро інформаційне ц. к. залізниць державних у Львові ул. Красіцких ч. 5. і всі стації.

— **Дрібні вісті.** «Народний Дім» у Львові надлив стипендією ім. о. Н. Васильковского 80 К річно Андрея Майку, практиканта «Нар. Торговлі» у Львові. — В Сереті коло Тернополя утопив ся відчас купіли тернопільский народний учитель Казимир Чехак, осиротивши шестеро дрібних дїтей. — Весняний перегляд війска відбув ся нині у Львові на янівских оболонях.

— **На фонд академиків** прислав на наші руки Ввр. о. др. Іван Гробельский зі Станиславова 10 К яко рату за червень; доси зложено у нас від 16. мая 62 К.

— «Для тяжко хорого письменника» прислала Впв. Ольга Глушкевичівна з Коломиї 3 К; разом доси є 82 К.

— **Вісті з львівської архієпархії.** Сотрудництва одержали оо.: Вас. Гривняк (новопоставлений прєсвитер) в Нараві, Льон. Туркевич з Прошової в Буршині, Григ. Грушка з Лукавиці долішної в Мшанді cum iure directionis, Евст. Бартош з Зарваниці в Городку, Стеф. Івасик з Острова в Лубянках горішних, Йос. Яросевич з Лублянок гор. в Збаражи і Ал. Ганас з Бурштина в Прошовій. — О. Вильг. Белкот, катехит в Збаражи, візваний до канон. інституції на парохію Зарудє на міс. вересень с. р. — О. Маріян Клодзинський, сотрудник в Яричеві, одержав презенту на парохію Путятинці. — Конкурсний іспит зложили оо.: Волод. Венед. Скоробогатий, Іван Юрків, Людодмир Зарицкый, Мих. Клок, Йос. Логинський, Богд. Елїяшевский, Ник. Демчинський, Ник. Левицкий і Волод. Левицкий. — Кваліфікаційний іспит на катехитів для виділових шкіл зложили оо.: Ник. Галєнт, Ал. Грегорович, Мих. Туркевич і Іван Сухаровский.

Телеграми.

Відень, 7. червня. Цісар прийав вчєра на довших авдієнциях міністрів: Кербера, Гартля і Бем-Баверка.

Відень, 7. червня. Кількох профєсорів тутешного університету виступило в судовій дорозі проти кількох слухачів о нарушенє авторских прав, а іменно тому, що єї студенти видавали і розпродували скрипти з викладами тих профєсорів.

Мадрит, 7. червня. В місцевости Готекера і в Кадиксі вибухнув загальний страйк всіх робітників. В Барцельоні застрайкували візники.

Лондон, 7. червня. Кіченєр телеграфує з Преторії: Комісії доносять з ріжних округів що до вчєрашного дня зложило оружє 1154 Бурів.

Дрездно, 7. червня. Саксонський король Альберт в конаючий. (Король Альберт має 74 літ).

що Явдохі). Аво, давай Парацю горнець, най відмірю молоко твоім панам.

ПАРАЦЯ.

Слухай, Настуню, я на се не пристану, я буду боронити свого щастя!

НАСТЯ.

Якого щастя? Я хочу тобі дати молока з вечірнього подою...

ПАРАЦЯ.

Я не дам обдерти себе з всього, з всього, чим я дишу, що мені дороге на тім сьвітї...

ЯВДОХА.

Ото, диви ся, яку ми виховали гадину під своєю пазухою! Она сьміє рівняти ся з тобою — жеброта!

ПАРАЦЯ.

Я запитаю ся Івана, чи він по своїй волі мене покинув?

НАСТЯ.

А як ні, як я єго до себе причарувала, то що з того? З ким шлюб возьме, з тою буде жити!

ПАРАЦЯ.

Може єму сказав, що я забула на него,

пішла в сьвіт тай вже більше не верну ся? Не дурно він так сплякав, коли мене побачив.

НАСТЯ.

Ото, страх! Гадаєш, що за тобою так плакав — незнати що! Плакав хйба над онтим твоім міским платєм, що єго понавішувала на себе. З господарської доньки ти вже цілком стала містовою послугачкою.

ЯВДОХА.

А що то онтам курить ся таке на гостиници, га? (дивлять ся всі). Чи воно стоїть, чи воно біжить?

НАСТЯ.

Єй біжить, ще і як скоро біжить! Щось наче кінь...

ЯВДОХА.

Або може теля, бо якесь наче перісте —

ПАРАЦЯ.

Теля не бігло би так скоро і простенько. Се певно собака.

НАСТЯ.

І не собака... Голова біла... само чорне... о, щось тепер блиснуло! Мамо! се він, се він!

ЯВДОХА.

Га? хто такий, який він?

НАСТЯ.

Мій князь, мій пан, мій царевич золотий. Іде, іде на сталевім коні! Летить мов на крилах до своєї Настусі. Біжу я прибрати ся єму на стрічу. (Віжить, розливаючи молоко).

ПАРАЦЯ

(весело).

Лиши молоко, не розливай — най я переїджу! (Відбираючи молоко). Настуню, серце, твій пан іде до тебе, ти щаслива. Відступи мені Івана, не вводи єго, зглянь ся над сиротою!

НАСТЯ

(весело).

Тримай собі єго! Не треба мені твого дурноватого Івана. (Вибігає до хати, за нею іде з молоком Параця).

Сцена VIII.

ЯВДОХА, потім ІВАН.

ЯВДОХА

(приглядає ся на гостинєць).

Таки згадала... таки се муєть бути він! Коби то знати, що він ожениє ся...?! А то лише заверне собі голову дівчина. Мушу я взяти єго добре на звіді.

ІВАН

(входить з кошою на плечаз).

Що ви таке побачили, газдине?

